

ลักษณะทางวากยสัมพันธ์ในการเขียนประโยคของเด็กออทิสติกไทย¹

Syntactic Characteristics in Sentences Writing of Thai Autistic School Children

รุจิรา ครุฑธำพันธ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชนิดและโครงสร้างประโยคที่เด็กออทิสติกไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ในการเขียนประโยค ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากเด็กออทิสติกจำนวน 5 คนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในชั้นการศึกษาพิเศษที่มีความสามารถในการเขียนระดับประโยคได้ โดยให้เด็กแต่ละคนนำคำที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทยจำนวน 100 คำ มาแต่งประโยค 1 คำต่อ 1 ประโยค ผลการศึกษาพบว่า เด็กออทิสติกเขียนประโยคโดยใช้ประโยค 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน ประโยคความเดียวพบมากที่สุด รองลงมาคือ ประโยคความรวม และประโยคความซ้อนตามลำดับ โดยปรากฏ 12 โครงสร้างในประโยคความเดียว 17 โครงสร้างในประโยคความรวม และพบเพียง 1 โครงสร้างในประโยคความซ้อน

คำสำคัญ: วากยสัมพันธ์ ประโยค เด็กออทิสติก

Abstract

This research studied the types and structures sentences of Thai children with autism in grade 6. The data are collected from children with autism who are studying in grade 6 special education who can write sentences. The study included 5 autistic grade 6 students who are able to write the spelling dictation of 100 words that selected from the Thai textbook and are able to construct words into sentences. The study indicated that children with autism use three types of sentences: simple sentences are most frequently found, followed by compound sentences, and complex sentences respectively. Twelve different kinds of structures occur in simple sentences, seventeen structures in compound sentences, and only one in complex sentences.

Keywords: syntax, sentence, children with autism

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง “ลักษณะทางวากยสัมพันธ์และการสะกดคำในการเขียนของเด็กออทิสติกไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา บำรุงรักษ์

1. บทนำ

ออทิสติก (Autism) เป็นชื่อเรียกผู้ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์และผู้เชี่ยวชาญว่ามีความผิดปกติทางสมองและหน้าที่ของสมองส่วนที่ควบคุมความจำ อารมณ์ แรงจูงใจ และการเคลื่อนไหวร่างกาย ความผิดปกติเหล่านี้ส่งผลให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาการบกพร่อง 3 ด้าน ได้แก่ สังคม พฤติกรรม และภาษา (Wing, 1981; Aaron and Gittens, 1999) จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาของเด็กออทิสติกทั้งในและต่างประเทศพบว่า เด็กออทิสติกส่วนใหญ่มีพัฒนาการทางภาษาที่ล่าช้ากว่าเด็กทั่วไป (Charman et al., 2003; Anderson et al., 2007; Matson et al., 2010; Pry et al., 2011; Kenworthy et al., 2012; Wodka et al., 2013; Gernsbacher et al., 2015) อีกทั้งภาษาที่เด็กออทิสติกใช้ยังแตกต่างจากเด็กทั่วไป เช่น เด็กออทิสติกมักสะกดคำพ้องเสียงไม่ถูกต้อง (Wiggins, 2010) สืบสนในเรื่องการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และ 2 การใช้คำบุพบท การสลับที่พยัญชนะภายในพยางค์ (รจนา ทรรทรานนท์, 2527)

งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาของเด็กออทิสติกไทยเท่าที่ผ่านมาส่วนใหญ่เน้นศึกษาด้านภาษาพูดในด้านภาษาเขียนผู้วิจัยพบเพียงการศึกษาของพรพรพร อ่วมเจริญ (2556) ที่ศึกษาเปรียบเทียบการพูดและการเขียนจากการเล่าเรื่องของเด็กออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนร่วมกับเด็กทั่วไป เด็กออทิสติกที่เรียนอยู่ในโรงเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เด็กออทิสติกที่สามารถเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปได้กับเด็กออทิสติกที่มีพัฒนาการล่าช้าไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปได้ เด็กกลุ่มนี้จะได้เรียนในชั้นการศึกษาพิเศษมีตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาภาษาเขียนของเด็กออทิสติกไทยยังมีค่อนข้างน้อยและเท่าที่มีการศึกษาก็คือเป็นการศึกษาภาษาเขียนของเด็กออทิสติกที่เรียนร่วมกับเด็กทั่วไป แต่ยังไม่พบว่ามีการศึกษาภาษาเขียนของเด็กออทิสติกที่เรียนในชั้นการศึกษาพิเศษ และจากที่ผู้วิจัยได้ทดลองเก็บข้อมูลเบื้องต้นจากเด็กออทิสติกที่เรียนในชั้นการศึกษาพิเศษโดยให้เด็กเขียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้พบว่า เด็กเขียนประโยคในหลายลักษณะคือ ประโยคที่มีกริยาเดียวและกริยาเรียง อีกทั้งประธานของประโยคมีทั้งแบบนามเดี่ยวนามวลี และละประธานของประโยค ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าเด็กออทิสติกที่เรียนในชั้นการศึกษาพิเศษจะมีลักษณะการเขียนประโยคและกริยาอย่างไร

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

เพื่อศึกษาชนิดและโครงสร้างประโยคที่เด็กออทิสติกใช้ในการเขียนประโยค

3. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยนำแนวคิดของนworรณ พันธุมธา (2527) มาใช้ในการวิเคราะห์ชนิดและโครงสร้างประโยคที่ได้ก่อกอทิสติกเขียน และใช้แนวคิดของยาใจ ชูวิชา (2536) ในการวิเคราะห์ชนิดของประโยคที่มีกริยาปรากฏเรียงกัน 2 ตัว

นworรณ พันธุมธา ได้ให้คำจำกัดความว่าประโยค คือ กลุ่มคำที่สัมพันธ์กันแสดงเหตุการณ์หรือสภาพบางอย่าง ส่วนประกอบของประโยค เรียกว่า หน่วยประโยค² และแบ่งประโยคในภาษาไทยออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประโยคความเดียว ประโยคความซ้อน และประโยคความรวม

ประโยคความเดียว คือ ประโยคที่มีหน่วยกริยา 1 หน่วย หน่วยนาม 1 หน่วย หรือ มากกว่านั้น และอาจมีหน่วยเสริมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ ซึ่งประโยคความเดียวจะประกอบด้วย ประธานและกริยา โดยประธานจะอยู่ต้นประโยคเสมอ ส่วนกรรมจะมีหรือไม่ก็ได้ เช่น

ฝนตก

ช่างทำโต๊ะ

เรือจมในทะเล

ตัวอย่างประโยคข้างต้นประกอบด้วยหน่วยกริยา 1 หน่วย คือ ตก ทำ จม ตามลำดับ หน่วยนาม คือ ฝน ช่าง โต๊ะ เรือ ทะเล ตามลำดับ โดย ฝน ช่าง เรือ ทำหน้าที่เป็นประธาน ส่วน โต๊ะ ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค ในทะเล ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มบอกสถานที่ พระยาอุปกิตศิลปสาร (2539) เรียกประโยคลักษณะนี้ว่า ประโยคสามัญ หรือ เอกรรณประโยค ส่วน วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ (2538) เรียกว่า ประโยคสามัญ

ประโยคความซ้อน คือ ประโยคมีหน่วยกริยา 1 หน่วย หน่วยนาม 1 หน่วย หรือ มากกว่านั้น และอาจมีหน่วยเสริมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ แบ่งได้เป็น 3 ชนิด คือ ประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนาม ประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยกริยา และประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนามและหน่วยกริยา ประโยคความซ้อนแตกต่างจากประโยคความเดียวตรงที่ ประโยคความซ้อนจะมีส่วนขยายหน่วยนามและหน่วยกริยาในลักษณะที่เป็นประโยค เช่น

² นworรณ พันธุมธา (2527: 107-117) เรียกส่วนประกอบของประโยคว่า “หน่วยประโยค” แบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่ หน่วยนาม หน่วยกริยา หน่วยเชื่อม และหน่วยเสริม

หน่วยนาม มีลักษณะเป็น คำนาม คำเชื่อมกับคำนาม นามวลี คำเชื่อมกับนามวลี คำหรือวลีที่ทำหน้าที่เหมือนคำนาม คำเชื่อมกับคำหรือวลีที่ทำหน้าที่เหมือนคำนาม

หน่วยกริยา มีลักษณะเป็น คำกริยา กริยาวลี

หน่วยเชื่อม เป็นคำเชื่อมที่เชื่อมกริยากับกริยาหรือประโยคกับประโยค คำเชื่อมที่ทำหน้าที่อื่นไม่ถือเป็นหน่วยเชื่อม

หน่วยเสริม เช่น จิ คว้า/คะ ไหม จ๊ะ

ดอกไม้ที่อยู่ในสวนข้างบ้านบานสะพรั่ง

ฉันหวังว่าคุณจะมา

ตัวอย่างประโยคทั้งสองนี้มีหน่วยกริยา 1 หน่วย คือ *บานสะพรั่ง* หวัง หน่วยนาม คือ *ดอกไม้* ฉัน ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ประโยคแรกมีส่วนขยายในหน่วยนาม คือ *ที่อยู่ในสวนข้างบ้าน* ส่วนประโยคที่สองมีส่วนขยายในหน่วยกริยา คือ *คุณจะมา* โดยมีคำเชื่อมหน้าประโยคที่เป็นส่วนขยาย คือ *ว่า* พระยาอุปกิตศิลปสาร (2539) เรียกประโยคลักษณะนี้ว่า ประโยคแต่ง หรือ สังกรประโยค ส่วนวิจิตรนภณพงศ์ (2538) เรียกว่า ประโยคซับซ้อน

ประโยคความรวม คือ ประโยคที่มีหน่วยกริยาตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป มีหน่วยนามหนึ่งหน่วยหรือมากกว่านั้น และอาจมีหน่วยเสริมหรือหน่วยเชื่อมหรือไม่ก็ได้ เช่น

พอพ่อหลับสุวิทย์ก็ออกจากบ้าน

นิตนังเล่น

ประโยค *พอพ่อหลับสุวิทย์ก็ออกจากบ้าน* ประกอบด้วยประโยคความเดียว 2 ประโยค คือ *พอหลับ* และ *สุวิทย์ออกจากบ้าน* โดยมีคำเชื่อมคือ *พอ...ก็* ทำหน้าที่เชื่อมประโยคทั้งสอง นววรรณ พันธุมธธา เรียกว่า ประโยคความรวมที่มีหน่วยเชื่อม ส่วนประโยค *นิตนังเล่น* เป็นประโยคความรวมที่ไม่มีหน่วยเชื่อมที่มีหน่วยนาม 1 หน่วย และหน่วยกริยา 2 หน่วยเรียงติดกัน นววรรณ พันธุมธธา ได้ตั้งข้อสังเกตว่า กริยาที่เรียงต่อกันบางกรณีอาจจัดอยู่ในประโยคความเดียวได้ ซึ่งการจะตัดสินว่ากริยาที่เรียงติดกันจัดเป็นประโยคความเดียวหรือเป็นประโยคความรวมนั้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของยาใจ ชูวิชา (2536) ที่ศึกษาเรื่อง “ความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย” มาใช้ โดยยาใจได้เสนอเกณฑ์ 4 ข้อที่นำมาใช้ในการพิจารณากริยาเรียงที่จัดอยู่ในประโยคความเดียว ได้แก่ 1) การที่กริยามีประธานร่วมกัน 2) การที่กริยาเรียงอ้างถึงเวลาเดียวกัน 3) การที่กริยาเรียงแสดงการณลักษณะ 1 การณลักษณะร่วมกัน และ 4) การไม่อนุญาตให้มีคำปฏิเสธแทรกกลางระหว่างกริยาที่เรียงกัน (ยาใจ ชูวิชา, 2536: 72-75) หากกริยาเรียงใดมีคุณสมบัติทั้ง 4 ประการนี้ จะถือว่ากริยาเรียงนั้นจัดเป็นกริยาในประโยคความเดียว เช่น

เขายืนโบกมือ

เขาหุงข้าวสุก

ประโยคทั้งสองประโยคนี้ประกอบด้วยกริยา 2 ตัว ในประโยค *เขายืนโบกมือ* กริยา คือ ...ยืนโบก ... ประโยคนี้อาจจัดเป็นประโยคความเดียวเพราะมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อ คือ มีประธานร่วมกัน เกิดในช่วงเวลาเดียวกัน เป็นเหตุการณ์ปัจจุบันเหมือนกัน และ ไม่อาจมีคำปฏิเสธปรากฏระหว่างกริยา *ยืนโบก* ได้ ในขณะที่ประโยค *เขาหุงข้าวสุก* กริยา คือ ...หุง...สุก ไม่จัดเป็นประโยคความเดียวเพราะสามารถเติมคำปฏิเสธคือ *ไม่* ไว้หน้ากริยา *สุก* ได้ เป็น *เขาหุงข้าวไม่สุก*

4. วิธีการศึกษา

4.1 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากเด็กออทิสติกที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้องการศึกษาพิเศษ อายุระหว่าง 10-12 ปี โดยผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกเด็กออทิสติก ดังนี้

1) เป็นเด็กออทิสติกที่เรียนอยู่ในชั้นการศึกษาพิเศษที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อายุระหว่าง 10-12 ปี ซึ่งผ่านการประเมินระดับสติปัญญาจากทางโรงเรียนและผ่านการประเมินจากแพทย์แล้วว่าไม่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ทำร้ายผู้อื่นและได้รับการจดทะเบียนว่าเป็นเด็กออทิสติกอย่างเป็นทางการ

2) ได้รับการประเมินจากครูที่ดูแลเด็กมีความสามารถที่จะเขียนหนังสือและแต่งประโยคได้

3) ผ่านการประเมินจากแพทย์แล้วว่าไม่มีความบกพร่องด้านอื่นร่วมด้วย เช่น บกพร่องทางการได้ยิน หรือการมองเห็น

4) ได้รับการยินยอมจากผู้ปกครองของเด็กในการให้เด็กเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจากการคัดเลือกได้กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการศึกษาจำนวน 5 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยคัดเลือกคำจากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำมา让孩子เขียนแต่งประโยค ซึ่งมีเกณฑ์และขั้นตอนในการคัดเลือกคำ ดังนี้

1) เป็นคำนามและคำกริยาที่อยู่ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียบเรียงโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่ใช้สอนในรายวิชาภาษาไทย พื้นฐานในโรงเรียนที่เด็กออทิสติกศึกษาอยู่ สาเหตุที่เลือกเฉพาะคำ 2 ชนิดนี้ เนื่องจากผู้วิจัยต้องการคัดเลือกคำที่เด็กออทิสติกสามารถใช้และพบในชีวิตประจำวันมากที่สุด ซึ่งจากการศึกษาของ นิตยา ร่ำรวย (2531) พบว่า เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ใช้คำนามและคำกริยามากกว่าคำชนิดอื่น อีกทั้งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาลักษณะการเขียนประโยคของเด็กออทิสติก ซึ่งคำทั้ง 2 ชนิดนี้ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของประโยค (นววรรณ พันธุมธา, 2527) ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกเฉพาะ 2 ชนิดนี้มาใช้ในการทดสอบ

2) เป็นคำนามและคำกริยาที่ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรม วรรณคดี ละคร คำราชาศัพท์ คำที่เป็นชื่อเฉพาะ และคำนามที่มีลักษณะเป็นนามธรรม

3) เป็นคำนามและคำกริยาที่ปรากฏตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไปในบทเรียน เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นคำที่มีการใช้บ่อยครั้ง

ขั้นตอนการคัดเลือกคำที่จะนำมาใช้ในการทดสอบมีดังนี้

1) ผู้วิจัยได้สำรวจแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โรงเรียนที่ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลเด็กออกทิสติก ใช้หนังสือภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ซึ่งหลังจากที่ดูบทเรียนในหนังสือแล้ว ได้คัดเลือกบทเรียนที่ไม่ใช้วรรณคดีหรือบทละครได้ทั้งหมด 7 บท

2) ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะคำนามและคำกริยาที่ปรากฏในบทเรียนทั้ง 7 บท โดยจะไม่เลือกคำที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม วรรณคดี ละคร คำราชาศัพท์ คำที่เป็นชื่อเฉพาะ และคำนามที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ได้คำมาทั้งสิ้น 389 คำ แบ่งเป็น คำนาม 198 คำ และคำกริยา 191 คำ

3) เมื่อคัดเลือกคำนามและคำกริยาที่มีอยู่ในบทเรียนทั้ง 7 บทแล้ว ผู้วิจัยนำคำนามและคำกริยาที่ปรากฏในแต่ละบทมารวมกันและจัดลำดับคำที่ปรากฏโดยเรียงจากมากไปน้อย จากนั้นคัดเลือกคำนามและคำกริยาที่ปรากฏตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไป ได้คำมาทั้งสิ้น 113 คำ แบ่งเป็น คำนาม 55 คำ คำกริยา 58 คำ

4) ผู้วิจัยนำคำนามและคำกริยาที่ได้ มาคัดเลือกให้เหลือจำนวนเท่ากัน โดยวิธีการสุ่มเลือกแบบง่าย คือการจับฉลากให้เหลืออย่างละ 50 คำ ดังนั้นจึงได้คำที่นำมาใช้ในการทดสอบทั้งสิ้น 100 คำ แบ่งเป็น คำนาม 50 คำ และคำกริยา 50 คำ ดังนี้

1	กล่อง	11	ดิน	21	นา	31	พี่	41	ร้าน
2	เกษตรกร	12	เด็ก	22	น้ำ	32	เพื่อน	42	โรงพยาบาล
3	แก้วนํ้า	13	ต้นกล้า	23	บ้าน	33	ไฟแดง	43	โรงเรียน
4	ข้าว	14	ต้นข้าว	24	ป่า	34	ภาพ	44	ลม
5	ควาย	15	ตุ๊กตา	25	ป้าย	35	ภูเขา	45	ลุง
6	เคียว	16	โต๊ะ	26	ปู่	36	มะพร้าว	46	ลูก
7	จาน	17	ถนน	27	ผ้าอ้อม	37	มือ	47	หญ้า
8	ใจ	18	โทรศัพท์	28	ผู้หญิง	38	แม่	48	หนังสือ
9	ซัอน	19	นม	29	พระอาทิตย์	39	แมลง	49	หมู่บ้าน
10	ชวานา	20	น้อง	30	พ่อ	40	ไม้ดอก	50	อาหาร

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงคำนามที่นำมาใช้ในการทดสอบ

1	ขาด	11	เชิญ	21	นั่ง	31	ยิ้ม	41	ส่ง
2	กลับ	12	ซื้อ	22	บอก	32	ยื่น	42	สร้าง
3	กิน	13	ดื่ม	23	ปลูก	33	รอ	43	แสดง
4	เกี่ยว	14	ดู	24	ปิด	34	เรียก	44	หนี
5	ขับ	15	ดูแล	25	เปลี่ยน	35	เล่า	45	หยิบ

6	ขาย	16	เดิน	26	เปิด	36	เลี้ยง	46	หัวเราะ
7	คุย	17	ติด	27	ไป	37	เลือก	47	อธิบาย
8	จับ	18	ถาม	28	พูด	38	วาง	48	อ่าน
9	ชม	19	ทะเลาะ	29	ฟัง	39	วาด	49	อึ้ง
10	ชวน	20	นอน	30	มอง	40	วิ่ง	50	โอบกอด

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงคำกริยาที่นำมาใช้ในการทดสอบ

4.3 การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยนำคำจำนวน 100 คำที่ได้คัดเลือกมาให้เด็กเขียนประโยค 1 คำ ต่อ 1 ประโยค โดยผู้วิจัยเป็นผู้บอกคำและให้เด็กนำคำที่ได้ยินไปเขียนเป็นประโยค เนื่องจากเด็กออกหิสติกส่วนใหญ่ไม่มีสมาธิสั้น ดังนั้นผู้วิจัยจะไม่กำหนดระยะเวลาที่ทำการทดสอบในแต่ละครั้ง

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลการเขียนของเด็กออกหิสติกที่ได้มาวิเคราะห์ชนิดและโครงสร้างประโยคตามแนวคิดของนวรรณ พันธุเมธา (2527) และยาใจ ชูวิชา (2536) จากนั้นจึงนับความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละของชนิดและโครงสร้างประโยคทั้งหมดที่ปรากฏในการเขียนประโยคของเด็กออกหิสติก

5. ผลการศึกษา

จากประโยคที่เด็กออกหิสติกเขียนทั้งหมดจำนวน 500 ประโยคพบว่า เด็กเขียนประโยคถูกต้อง 471 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 94.2 ของประโยคทั้งหมดที่นำมาศึกษา แบ่งประโยคได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคความเดียว 397 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 84.29 ของประโยคที่เด็กเขียนถูกต้องทั้งหมด ประโยคความรวม 71 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 15.07 ของประโยคที่เด็กเขียนถูกต้องทั้งหมด และประโยคความซ้อน 3 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 0.64 ของประโยคที่เด็กเขียนถูกต้องทั้งหมด ดังตารางที่ 5.1

ชนิดของประโยค	จำนวนที่ปรากฏ	ร้อยละ
ประโยคความเดียว	397	84.29
ประโยคความรวม	71	15.07
ประโยคความซ้อน	3	0.64
รวม	471	100

ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงความถี่การปรากฏของประโยคแต่ละชนิด

5.1 ประโยคความเดียว

ประโยคความเดียว คือ ประโยคที่ประกอบด้วยหน่วยนาม 1 หน่วยหรือมากกว่านั้น หน่วยกริยา 1 หน่วย และอาจมีหน่วยเสริมและ/หรือหน่วยเชื่อมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ (นworรณ พันธ์เมธา, 2527: 135)

ผลการศึกษาพบว่า เด็กออกทิสติกเขียนประโยคความเดียวที่ประกอบด้วยหน่วยนามอย่างน้อย 1 หน่วย หน่วยกริยา 1 หน่วย จำแนกได้ 10 โครงสร้าง ดังตารางที่ 5.2

โครงสร้างประโยคความเดียว	ความถี่	ร้อยละ
1. [ประธาน+กริยา+กรรม]	231	58.18
2. [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา+กริยา]+กรรม]	56	14.10
3. [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา+กริยา]]	49	12.34
4. [ประธาน+กริยา+[กรรม+หน่วยขยายกรรม]]	17	4.28
5. [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา+กรรม]	11	2.80
6. [ประธาน+กริยา]	10	2.52
7. [ประธาน+กริยา+[คำเชื่อม+กรรม]]	9	2.27
8. [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา+[กรรม+หน่วยขยายกรรม]]	6	1.51
9. [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา]	4	1
10. [ประธาน+กริยา+หน่วยขยายกริยา]	4	1
รวม	397	100

ตารางที่ 5.2 ตารางแสดงความถี่การเขียนโครงสร้างประโยคความเดียว

จากตารางที่ 5.2 แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างประโยคที่เด็กออกทิสติกเขียนได้ค่อนข้างมากคือ โครงสร้างประโยคที่มีกรรมและมีหน่วยขยายกริยา ส่วนโครงสร้างที่มีหน่วยขยายประธานและหน่วยขยายกรรมเป็นโครงสร้างที่พบค่อนข้างน้อย

1) โครงสร้าง [ประธาน+กริยา+กรรม] ปรากฏ 231 ประโยค ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ หน่วยประธาน หน่วยกริยา และหน่วยกรรม เช่น

- 1) ผมรักแม่
- 2) ผมวางรองเท้า
- 3) ตาขับรถ

ตัวอย่าง 1) – 3) จำแนกโครงสร้างได้ ดังตาราง 5.3

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา (กริยา)	หน่วยนาม (กรรม)
1) ผมรักแม่	ผม	รัก	แม่

2) ผมวางรองเท้า	ผม	วาง	รองเท้า
3) ตาขับรถ	ตา	ขับ	รถ

ตารางที่ 5.3 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความเดียวแบบ [ประธาน+กริยา+กรรม]

ตัวอย่าง 1) - 3) ประกอบด้วยหน่วยนาม 2 หน่วย หน่วยนามแรก ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ ผม ในตัวอย่างที่ 1 และ 2 ตา ในตัวอย่างที่ 3 หน่วยนามที่สอง ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค ได้แก่ แม่ รองเท้า ในตัวอย่างที่ 1 และ 2 รถ ในตัวอย่างที่ 3 หน่วยกริยา 1 หน่วย ได้แก่ รัก วาง ในตัวอย่างที่ 1 และ 2 ขับ ในตัวอย่างที่ 3

2) โครงสร้าง [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา+กริยา]+กรรม] ปรากฏ 56 ประโยค ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ หน่วยประธาน หน่วยกริยา และหน่วยกรรม หน่วยกริยา ประกอบด้วย หน่วยขยายและหน่วยหลัก เช่น

- 4) ผมเคยเห็นป้าย
- 5) เด็กกำลังซื้อของ
- 6) ฉันไม่มีผ้าอ้อม

ตัวอย่าง 4) - 6) จำแนกโครงสร้างได้ ดังตาราง 5.4

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา (กริยา)		หน่วยนาม (กรรม)
		หน่วยขยาย	หน่วยหลัก	
4) ผมเคยเห็นป้าย	ผม	เคย	เห็น	ป้าย
5) เด็กกำลังซื้อของ	เด็ก	กำลัง	ซื้อ	ของ
6) ฉันไม่มีผ้าอ้อม	ฉัน	ไม่	มี	ผ้าอ้อม

ตารางที่ 5.4 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความเดียวแบบ [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา+กริยา]+กรรม]

ตัวอย่าง 4) - 6) ประกอบด้วยหน่วยนาม 2 หน่วย หน่วยนามแรก ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ ผม เด็ก ฉัน ตามลำดับ หน่วยนามที่สอง ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค ได้แก่ ป้าย ของ ผ้าอ้อม ตามลำดับ หน่วยกริยา 1 หน่วย ประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย หน่วยหลัก ได้แก่ เห็น ซื้อ มี ตามลำดับ และหน่วยขยาย ได้แก่ เคย กำลัง ไม่ ตามลำดับ

3) โครงสร้าง [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา+กริยา]] ปรากฏ 49 ประโยค ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ หน่วยประธานและหน่วยกริยา หน่วยกริยาประกอบด้วย หน่วยขยายและหน่วยหลัก เช่น

- 7) ผมอยากถาม
- 8) เด็กกำลังเดิน
- 9) ฉันไม่ขับ

ตัวอย่าง 7) - 9) สามารถจำแนกโครงสร้างได้ ดังตาราง 5.5

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา (กริยา)	
		หน่วยขยาย	หน่วยหลัก
7) ผมอยากถาม	ผม	อยาก	ถาม
8) เด็กกำลังเดิน	เด็ก	กำลัง	เดิน
9) ฉันไม่ขับ	ฉัน	ไม่	ขับ

ตารางที่ 5.5 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความเดียวแบบ [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา+กริยา]]

ตัวอย่าง 7) - 9) ประกอบด้วยหน่วยนาม 1 หน่วย ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ *ผม เด็ก ฉัน* ตามลำดับ หน่วยกริยา 1 หน่วยประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย หน่วยหลัก ได้แก่ *ถาม เดิน ขับ* ตามลำดับ และหน่วยขยายกริยา ได้แก่ *อยาก กำลัง ไม่*

4) โครงสร้าง [ประธาน+กริยา+[กรรม+หน่วยขยายกรรม]] ปรากฏ 17 ประโยค ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ หน่วยประธาน หน่วยกริยา และหน่วยกรรม หน่วยกรรมประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย เช่น

- 10) ผมหนีห่านตุ
- 11) ฉันเป็นน้องชายคนที่ห้า
- 12) คิมเป็นพี่คนโต

ตัวอย่าง 10) – 12) จำแนกโครงสร้างได้ ดังตาราง 5.6

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา (กริยา)	หน่วยนาม (กรรม)	
			หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
10) ผมหนีห่านตุ	ผม	หนี	ห่าน	ตุ
11) ฉันเป็นน้องชายคนที่ห้า	ฉัน	เป็น	น้องชาย	คนที่ห้า
12) คิมเป็นพี่คนโต	คิม	เป็น	พี่	คนโต

ตารางที่ 5.6 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความเดียวแบบ [ประธาน+กริยา+[กรรม+หน่วยขยายกรรม]]

ตัวอย่าง 10) - 12) ประกอบด้วยหน่วยนาม 2 หน่วย หน่วยนามแรก ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ *ผม ฉัน คิม* ตามลำดับ หน่วยนามที่สอง ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย หน่วยหลัก ได้แก่ *ห่าน น้องชาย พี่* ตามลำดับ หน่วยขยาย ได้แก่ *ตุ คนที่ห้า คนโต* ตามลำดับ หน่วยกริยา 1 หน่วย ได้แก่ *หนี* ในตัวอย่างที่ 10 *เป็น* ในตัวอย่างที่ 11 และ 12

5) โครงสร้าง [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา+กรรม] ปรากฏ 11 ประโยค ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ หน่วยประธาน หน่วยกริยา และหน่วยกรรม หน่วยประธานประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย เช่น

- 13) แม่ผมขายสายไหม
- 14) ครูพลอยเลี้ยงตุ๊กแก
- 15) น้องกรอ่านหนังสือ

ตัวอย่าง 13) – 15) จำแนกโครงสร้างได้ ดังตาราง 5.7

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)		หน่วยกริยา (กริยา)	หน่วยนาม (กรรม)
	หน่วยหลัก	หน่วยขยาย		
13) แม่ผมขายสายไหม	แม่	ผม	ขาย	สายไหม
14) ครูพลอยเลี้ยงตุ๊กแก	ครู	พลอย	เลี้ยง	ตุ๊กแก
15) น้องกรอ่านหนังสือ	น้อง	กร	อ่าน	หนังสือ

ตารางที่ 5.7 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความเดียวแบบ [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา+กรรม]

ตัวอย่าง 13) - 15) ประกอบด้วยหน่วยนาม 2 หน่วย หน่วยนามแรก ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคประกอบด้วย ประธานและหน่วยขยายประธาน ประธาน ได้แก่ แม่ ครู น้อง ตามลำดับ หน่วยขยายประธาน ได้แก่ ผม พลอย กร ตามลำดับ หน่วยนามที่สอง ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค ได้แก่ สายไหม ตุ๊กแก หนังสือ ตามลำดับ หน่วยกริยา 1 หน่วย ได้แก่ ขาย เลี้ยง อ่าน ตามลำดับ

6) โครงสร้าง [ประธาน+กริยา] ปรากฏ 10 ประโยค ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ หน่วยประธานและหน่วยกริยา เช่น

- 16) เสือขาด
- 17) คิมยืน
- 18) โดนัทยิ้ม

ตัวอย่าง 16) – 18) สามารถจำแนกโครงสร้างได้ ดังตาราง 5.8

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา (กริยา)
16) เสือขาด	เสือ	ขาด
17) คิมยืน	คิม	ยืน
18) โดนัทยิ้ม	โดนัท	ยิ้ม

ตารางที่ 5.8 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความเดียวแบบ [ประธาน+กริยา]

ตัวอย่าง 16) - 18) ประกอบด้วยหน่วยนาม 1 หน่วย ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ เสือ คิม โดนัท ตามลำดับ หน่วยกริยา 1 หน่วย ได้แก่ ขาด ยืน ยิ้ม ตามลำดับ

7) โครงสร้าง [ประธาน+กริยา+[คำบุพบท+กรรม]] ปรากฏ 9 ประโยค ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ หน่วยประธาน หน่วยกริยา และหน่วยกรรม หน่วยกรรม ประกอบด้วย คำเชื่อมและคำนาม เช่น

- 19) ผมเดินบนหิน
20) ฉันคุยกับแม่
21) โดนัทคุยกับแอ๊ด

ตัวอย่าง 19) – 21) จำแนกโครงสร้างได้ ดังตาราง 5.9

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา (กริยา)	หน่วยนาม (กรรม)	
			คำเชื่อม	คำนาม
19) ผมเดินบนหิน	ผม	เดิน	บน	หิน
20) ฉันคุยกับแม่	ฉัน	คุย	กับ	แม่
21) โดนัทคุยกับแอ๊ด	โดนัท	คุย	กับ	แอ๊ด

ตารางที่ 5.9 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความเดียวแบบ [ประธาน+กริยา+คำเชื่อม+กรรม]

ตัวอย่าง 19) - 21) ประกอบด้วยหน่วยนาม 2 หน่วย หน่วยนามแรก ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ *ผม* *ฉัน* *โดนัท* ตามลำดับ หน่วยนามที่สอง ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคประกอบด้วยคำเชื่อมและคำนาม คำเชื่อม ได้แก่ *บน* ในตัวอย่างที่ 19 *กับ* ในตัวอย่างที่ 20 และ 21 กรรม ได้แก่ *หิน* *แม่* *แอ๊ด* หน่วยกริยา 1 หน่วย ได้แก่ *เดิน* ในตัวอย่างที่ 19 *คุย* ในตัวอย่างที่ 20 และ 21

8) โครงสร้าง [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา+[กรรม+หน่วยขยายกรรม]] ปรากฏ 6 ประโยค ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ หน่วยประธาน หน่วยกริยา และหน่วยกรรม หน่วยประธานและหน่วยกรรมประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย เช่น

- 22) แม่พลจับมือเจน
23) น้องคิมเป็นเด็กโต
24) บ้านพลอยู่ถนนบางเลน

ตัวอย่าง 22) – 24) จำแนกโครงสร้างได้ ดังตาราง 5.10

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)		หน่วยกริยา (กริยา)	หน่วยนาม (กรรม)	
	หน่วยหลัก	หน่วยขยาย		หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
22) แม่พลจับมือเจน	แม่	พล	จับ	มือ	เจน
23) น้องคิมเป็นเด็กโต	น้อง	คิม	เป็น	เด็ก	โต
24) บ้านพลอยู่ถนนบางเลน	บ้าน	พล	อยู่	ถนน	บางเลน

ตารางที่ 5.10 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความเดียวแบบ [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา+[กรรม+หน่วยขยายกรรม]]

ตัวอย่าง 22) - 24) ประกอบด้วยหน่วยนาม 2 หน่วย หน่วยนามแรก ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย หน่วยหลัก ได้แก่ แม่ น้อง บ้าน ตามลำดับ หน่วยขยาย ได้แก่ พล ในตัวอย่างที่ 22 และ 24 คิม ในตัวอย่างที่ 23 หน่วยนามที่สอง ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย หน่วยหลัก ได้แก่ มือ เด็ก ถนน หน่วยขยาย ได้แก่ เจน โต บางเลน หน่วยกริยา 1 หน่วย ได้แก่ จับ เป็น อยู่ ตามลำดับ

9) โครงสร้าง [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา] ปรากฏ 4 ประโยค ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ หน่วยประธานและหน่วยกริยา ในหน่วยประธาน ประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย ดังนี้

- 25) ปู่ผมเสีย
- 26) เสือโดนัทขาด
- 27) พี่ลืมนเงิน

ตัวอย่าง 25) – 27) จำแนกโครงสร้างได้ ดังตาราง 5.11

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)		หน่วยกริยา (กริยา)
	หน่วยหลัก	หน่วยขยาย	
25) ปู่ผมเสีย	ปู่	ผม	เสีย
26) เสือโดนัทขาด	เสือ	โดนัท	ขาด
27) พี่ลืมนเงิน	พี่	ลืมน	เงิน

ตารางที่ 5.11 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความเดียวแบบ [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา]

ตัวอย่าง 25) - 27) ประกอบด้วยหน่วยนาม 1 หน่วย ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย หน่วยหลัก ได้แก่ ปู่ เสือ พี่ ตามลำดับ หน่วยขยาย ได้แก่ ผม โดนัท ลืมน ตามลำดับ หน่วยกริยา 1 หน่วย ได้แก่ เสีย ขาด เงิน ตามลำดับ

10) โครงสร้าง [ประธาน+[กริยา+หน่วยขยายกริยา]] ปรากฏ 4 ประโยค ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ หน่วยประธานและหน่วยกริยา หน่วยกริยาประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย ดังนี้

- 28) ฉันทึใจมาก
- 29) ข้าวปั้นยืนตรง
- 30) เด็กทะเลาะกัน

ตัวอย่าง 28) – 30) จำแนกโครงสร้างได้ ดังตาราง 5.12

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา (กริยา)	
		หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
28) ฉันทึใจมาก	ฉัน	ตึใจ	มาก

29) ข้าวปั้นยี่ตรง	ข้าวปั้น	ยี่	ตรง
30) เด็กทะเลาะกัน	เด็ก	ทะเลาะ	กัน

ตารางที่ 5.12 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความเดียวแบบ [ประธาน+[กริยา+หน่วยขยายกริยา]]

ตัวอย่าง 28) - 30) ประกอบด้วยหน่วยนาม 1 หน่วย ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ *ฉัน ข้าวปั้น เด็ก* ตามลำดับ หน่วยกริยา 1 หน่วย ประกอบด้วย หน่วยหลักและหน่วยขยาย หน่วยหลัก ได้แก่ *ดีใจ ยี่ ทะเลาะ* ตามลำดับ และหน่วยขยาย ได้แก่ *มาก ตรง กัน* ตามลำดับ

ประโยคความเดียวเป็นประโยคที่พบมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างทำให้เห็นว่า โครงสร้างประโยคที่เด็กเขียนได้ค่อนข้างมาก คือ โครงสร้างที่มีกรรมต่อท้ายกริยาของประโยคและโครงสร้างที่มีหน่วยขยายกริยาที่น่าสนใจคือ หน่วยขยายกริยาที่พบมากจะอยู่ในตำแหน่งหน้ากริยาหลัก เป็นคำประเภทคำบ่งเวลา เช่น *กำลัง เคย* ในขณะที่หน่วยขยายกริยาที่อยู่ตำแหน่งหลังกริยาพบค่อนข้างน้อย เป็นคำประเภท คำวิเศษณ์ เช่น *มาก ตรง* และคำบอกผู้มีส่วนร่วม เช่น *กัน* ส่วนโครงสร้างประโยคที่มีหน่วยขยายประธานและหน่วยขยายกรรมเป็นโครงสร้างพบน้อย และไม่พบการเขียนหน่วยเสริมในประโยคความเดียวที่เด็กเขียน

5.2 ประโยคความรวม

ประโยคความรวม คือ ประโยคที่ประกอบด้วยหน่วยกริยาดังแต่ 2 หน่วยขึ้นไป หน่วยนาม 1 หน่วยหรือมากกว่านั้นและอาจมีหน่วยเชื่อมและหน่วยเสริมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ ประโยคความรวมจำแนกได้เป็น 2 ประเภทตามหน่วยประโยค ได้แก่ ประโยคความรวมที่มีหน่วยเชื่อม และประโยคความรวมที่ไม่มีหน่วยเชื่อม (นวรรธน์ พันธุมธา, 2527: 147)

จากการศึกษาการเขียนประโยคพบว่า เด็กออกิติดิเขียนประโยคความรวม ที่ประกอบด้วยหน่วยนามอย่างน้อย 1 หน่วย หน่วยกริยา 2 หน่วย หน่วยเชื่อม 1 หน่วย จำแนกได้ 17 โครงสร้าง ดังตารางที่ 5.13

โครงสร้างประโยคความรวม	ความถี่	ร้อยละ
1. [ประธาน+กริยา1+กริยา2+กรรม]	26	36.61
2. [ประธาน+กริยา1+กริยา2]	18	25.35
3. [ประธาน+กริยา1+กรรม+กริยา2+กรรม]	7	9.86
4. [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา1+กริยา1]+กริยา2]	3	4.22
5. [ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา1+กรรม+กริยา2+กรรม]	3	4.22
6. [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา1+กริยา2+กรรม]	2	2.82
7. [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา1+กรรม+กริยา2]	2	2.82
8. [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา1+กริยา2]	1	1.41
9. [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+[กริยา1+หน่วยขยายกริยา1]+กริยา2]	1	1.41
10. [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+กริยา1+กริยา2+[กรรม+ส่วนขยายกรรม]]	1	1.41

11. [ประธาน+กริยา1+กรรม+กริยา2]	1	1.41
12. [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา1+กริยา1]+กรรม+กริยา2]	1	1.41
13. [ประธาน+กริยา1+กรรม+[กริยา2+หน่วยขยายกริยา2]]	1	1.41
14. [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา1+กริยา1]+กรรม+กริยา2+กรรม]	1	1.41
15. [[ประธาน+กริยา1+[กรรม+ส่วนขยายกรรม]+กริยา2+กรรม]	1	1.41
16. [ประธาน+กริยา1+กรรม+คำเชื่อม+กริยา2]	1	1.41
17. [ประธาน1+กริยา1+กรรม+คำเชื่อม+ประธาน2+กริยา2]	1	1.41
รวม	71	100

ตารางที่ 5.13 ตารางแสดงความถี่การเขียนโครงสร้างประโยคความรวม

ในจำนวนนี้แบ่งเป็นประโยคความรวมที่มีหน่วยเชื่อม 2 โครงสร้าง และประโยคความรวมที่ไม่มีหน่วยเชื่อม 15 โครงสร้าง ประโยคความรวมที่ไม่มีหน่วยเชื่อมยังแบ่งได้อีก 2 ประเภท ตามลักษณะกริยา คือ ประโยคที่มีกริยาเรียงติดกันกับประโยคที่มีหน่วยนามปรากฏระหว่างกริยา โครงสร้างประโยคความรวมที่เด็กเขียนได้มาก 3 ลำดับแรก คือ โครงสร้างแบบที่ไม่มีหน่วยเชื่อมทั้งที่มีกริยา 2 ตัวเรียงติดกันและแบบมีกรรมปรากฏระหว่างกริยา ส่วนโครงสร้างอื่น ๆ พบค่อนข้างน้อย

1) โครงสร้าง [ประธาน+กริยา1+กริยา2+กรรม] ปรากฏ 26 ประโยค ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ หน่วยประธาน หน่วยกริยาที่1 หน่วยกริยาที่2 และหน่วยกรรม เช่น

- 31) ผมชอบซื้อขนม
- 32) แพร่ส่งซื้อโต๊ะ
- 33) พี่เลือกซื้อหนังสือ

ตัวอย่าง 31) – 33) สามารถจำแนกโครงสร้างได้ดังตารางที่ 5.14

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา1 (กริยา)	หน่วยกริยา2 (กริยา)	หน่วยนาม (กรรม)
31) ผมชอบซื้อขนม	ผม	ชอบ	ซื้อ	ขนม
32) แพร่ส่งซื้อโต๊ะ	แพร่	ส่ง	ซื้อ	โต๊ะ
33) พี่เลือกซื้อหนังสือ	พี่	เลือก	ซื้อ	หนังสือ

ตารางที่ 5.14 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความรวมแบบ [ประธาน+กริยา1+กริยา2+กรรม]

ตัวอย่าง 31) – 33) ประกอบด้วยหน่วยนาม 2 หน่วย คือ หน่วยนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ ผม แพร่ พี่ ตามลำดับ และหน่วยนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค ได้แก่ ขนม โต๊ะ หนังสือ ตามลำดับ หน่วยกริยา 2 หน่วย หน่วยกริยาที่1 ได้แก่ ชอบ ส่ง เลือก ตามลำดับ หน่วยกริยาที่2 ได้แก่ ซื้อ ในตัวอย่างที่ 31-33

2) โครงสร้าง [ประธาน+กริยา1+กริยา2] ปรากฏ 18 ประโยค ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ หน่วยประธาน หน่วยกริยาที่1 และหน่วยกริยาที่2 เช่น

34) ผมเลือกกิน

35) ทะเล³เดินเที่ยว

36) ฉันทิ้งดื่ม

ตัวอย่าง 34) – 36) จำแนกโครงสร้างได้ดังตารางที่ 5.15

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา1 (กริยา)	หน่วยกริยา2 (กริยา)
34) ผมเลือกกิน	ผม	เลือก	กิน
35) ทะเลเดินเที่ยว	ทะเล	เดิน	เที่ยว
36) ฉันทิ้งดื่ม	ฉัน	ทิ้ง	ดื่ม

ตารางที่ 5.15 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความรวมแบบ [ประธาน+กริยา1+กริยา2]

ตัวอย่าง 34) - 36) ประกอบด้วยหน่วยนาม 1 หน่วย ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ *ผม ทะเล ฉันทิ้ง* ตามลำดับ หน่วยกริยา 2 หน่วย หน่วยกริยาที่1 ได้แก่ *เลือก เดิน ทิ้ง* ตามลำดับ หน่วยกริยาที่2 ได้แก่ *กิน เที่ยว ดื่ม* ตามลำดับ

3) โครงสร้าง [ประธาน+กริยา1+กรรม1+กริยา2+กรรม2] ปรากฏ 7 ประโยค ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ หน่วยประธาน หน่วยกริยาที่1 หน่วยกรรมของกริยาที่1 หน่วยกริยาที่2 และหน่วยกรรมของกริยาที่2 ดังนี้

37) แม่ใส่ผ้าอ้อมให้เด็ก

38) ข้าวปั้นส่งของให้เพื่อน

39) ปอนชวนแม่กินข้าว

ตัวอย่าง 37) – 39) จำแนกโครงสร้างได้ดังตารางที่ 5.16

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา1 (กริยา)	หน่วยนาม (กรรม)	หน่วยกริยา2 (กริยา)	หน่วยนาม (กรรม)
37) แม่ใส่ผ้าอ้อมให้เด็ก	แม่	ใส่	ผ้าอ้อม	ให้	เด็ก
38) ข้าวปั้นส่งของให้เพื่อน	ข้าวปั้น	ส่ง	ของ	ให้	เพื่อน
39) ปอนชวนแม่กินข้าว	ปอน	ชวน	แม่	กิน	ข้าว

ตารางที่ 5.16 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความรวมแบบ [ประธาน+กริยา1+กรรม1+กริยา2+กรรม2]

³ คำว่า “ทะเล” ที่อยู่ในตำแหน่งประธานของประโยคที่ยกมาเป็นตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือ ชื่อคน

ตัวอย่าง 37) - 39) ประกอบด้วย หน่วยนาม 3 หน่วย หน่วยกริยา 2 หน่วย หน่วยนามแรก ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ แม่ ข้าวปั้น ปอน ตามลำดับ หน่วยนามที่สองทำหน้าที่เป็นกรรมของหน่วยกริยา 1 ได้แก่ ผัวอ้อม ของ แม่ ตามลำดับ หน่วยนามที่สามทำหน้าที่เป็นกรรมของหน่วยกริยา 2 ได้แก่ เด็ก เพื่อน ข้าว ตามลำดับ หน่วยกริยาที่ 1 ได้แก่ ใส่ ส่ง ขวน ตามลำดับ หน่วยกริยาที่ 2 ได้แก่ ให้ ในตัวอย่างที่ 37 และ 38 กิน ในตัวอย่างที่ 39

หากสังเกตจะพบว่าโครงสร้างประโยคที่พบมากที่สุดในประโยคความเดียวและประโยคความรวม มีลักษณะที่สอดคล้องกันคือ เป็นโครงสร้างที่ประกอบด้วยหน่วยประธาน หน่วยกริยา และหน่วยกรรม สิ่งที่น่าสนใจคือ โครงสร้างประโยคความรวมแบบ [ประธาน+กริยา1+กริยา2] พบว่าเด็กเขียนมากเป็นอันดับสอง ในขณะที่โครงสร้างประโยคที่มีลักษณะคล้ายกันอย่าง [ประธาน+กริยา] กลับพบไม่มากในการเขียนประโยคความเดียว และเมื่อพิจารณาคำกริยาที่ใช้ในโครงสร้างประโยคทั้งสองแบบข้างต้นพบว่า คำกริยาที่ใช้ในโครงสร้างแบบ [ประธาน+กริยา1+กริยา2] มีทั้งคำกริยาแบบต้องการกรรม (สกรรมกริยา) ที่เรียงติดกัน ในตัวอย่างที่ 34 และ 36 และคำกริยาที่ไม่ต้องการกรรม (อกรรมกริยา) ที่เรียงติดกัน ในตัวอย่างที่ 35 ส่วนในโครงสร้างแบบ [ประธาน+กริยา] คำกริยาที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นกริยาที่ไม่ต้องการกรรม เช่น คำว่า ขาด ยืน ยิ้ม

5.3 ประโยคความซ้อน

ประโยคความซ้อน คือ ประโยคที่ประกอบด้วยหน่วยกริยา 1 หน่วย หน่วยนาม 1 หน่วยหรือมากกว่านั้นและอาจมีหน่วยเสริมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ และมีหน่วยขยายในหน่วยนามหรือหน่วยกริยา (นวรธรณ พันธ์ธมฺธา, 2527: 138) ผลการศึกษาพบว่า ประโยคความซ้อนเป็นประโยคที่ปรากฏในการเขียนของเด็กกอทิสติกน้อยที่สุด พบ 3 ประโยค 1 โครงสร้าง ดังตารางที่ 5.17

โครงสร้างประโยคความซ้อน	ความถี่	ร้อยละ
[ประธาน+กริยา+คำเชื่อม+ประโยคขยาย]	3	100

ตารางที่ 5.17 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความซ้อน

โครงสร้าง [ประธาน+กริยา+คำเชื่อม+ประโยคขยายในหน่วยกริยา] ปรากฏ 3 ประโยค คิดเป็น 100% ของประโยคความซ้อนที่นำมาศึกษาทั้งหมดประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ประธาน กริยา คำเชื่อม และประโยคขยายในหน่วยกริยา ดังนี้

- 40) เพื่อนบอกว่าควายอ่อย
- 41) พี่บอกว่าไปเที่ยวทะเล
- 42) ฉันพูดว่ากินข้าวดีกว่า

ตัวอย่าง 40) – 42) จำแนกโครงสร้างได้ดังตารางที่ 5.18

ประโยค	หน่วยนาม (ประธาน)	หน่วยกริยา (กริยา)	คำเชื่อม	ประโยคขยาย
40) เพื่อนบอกว่าควายอรร้อย	เพื่อน	บอก	ว่า	ควายอรร้อย
41) พี่บอกว่าไปเที่ยวทะเล	พี่	บอก	ว่า	ไปเที่ยวทะเล
42) ฉันพูดว่ากินข้าวดีกว่า	ฉัน	พูด	ว่า	กินข้าวดีกว่า

ตารางที่ 5.18 ตารางแสดงโครงสร้างประโยคความซ้อนแบบ [ประธาน+กริยา+คำเชื่อม+ประโยคขยายในหน่วยกริยา]

ตัวอย่าง 40) - 42) ประกอบด้วย หน่วยนาม 1 หน่วยที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ *เพื่อน พี่ ฉัน* ตามลำดับ หน่วยกริยา 1 หน่วย ได้แก่ *บอก* ในตัวอย่างที่ 40 และ 41 *พูด* ในตัวอย่างที่ 42 มีคำเชื่อม *ว่า* นำหน้าประโยคขยาย ได้แก่ *ควายอรร้อย ไปเที่ยวทะเล กินข้าวดีกว่า*

จากการศึกษาชนิดและโครงสร้างประโยคที่ปรากฏในการเขียนของเด็กก้อทิสติกทำให้เห็นว่าประโยคที่เด็กใช้ในการเขียนมากที่สุด คือ ประโยคความเดียว รองลงมาคือ ประโยคความรวม ประโยคที่พบน้อยที่สุดคือ ประโยคความซ้อน ประโยคความเดียวโครงสร้างแบบ [ประธาน+กริยา+กรรม] เป็นโครงสร้างที่พบมากที่สุด ส่วนประโยคความรวม โครงสร้างที่พบมากที่สุดคือ โครงสร้าง [ประธาน+กริยา₁+กริยา₂+กรรม] และประโยคความซ้อน โครงสร้างประโยคที่พบมี 1 โครงสร้าง คือ โครงสร้าง [ประธาน+กริยา+คำเชื่อม+ประโยคขยายในหน่วยกริยา]

5. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชนิดและโครงสร้างประโยคที่เด็กก้อทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ในการเขียนประโยค เก็บข้อมูลจากเด็กก้อทิสติกที่เรียนอยู่ในชั้นการศึกษาพิเศษ จำนวน 5 คน โดยให้เด็กเขียนสะกดคำตามคำบอกและนำคำที่เขียนมาแต่งประโยค 1 คำต่อ 1 ประโยค ผลการศึกษาพบว่า เด็กใช้ประโยคความเดียวในการเขียนมากที่สุด รองลงมาคือ ประโยคความรวม และประโยคความซ้อนพบน้อยที่สุด

ประโยคความเดียวพบ 12 โครงสร้าง โครงสร้างแบบ [ประธาน+กริยา+กรรม] เป็นโครงสร้างที่พบมากที่สุด รองลงมาคือ โครงสร้างแบบ [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา+กริยา] และโครงสร้างแบบ [ประธาน+[หน่วยขยายกริยา+กริยา]+กรรม] ตามลำดับ ส่วนโครงสร้างประโยคที่พบน้อยที่สุดคือ โครงสร้างแบบ [[ประธาน+หน่วยขยายประธาน]+[หน่วยขยายกริยา+กริยา]] พบเพียง 1 ประโยค

โครงสร้างประโยคความรวมพบ 15 โครงสร้าง แบ่งเป็นประโยคความรวมที่มีหน่วยเชื่อม 2 โครงสร้าง และไม่มีหน่วยเชื่อม 13 โครงสร้าง โครงสร้างประโยคที่พบมากที่สุดคือ โครงสร้างความรวมที่ไม่มีหน่วยเชื่อมแบบ [ประธาน+กริยา₁+กริยา₂+กรรม] รองลงมาคือ โครงสร้างแบบ [ประธาน+กริยา₁+กรรม+กริยา₂+กรรม] และโครงสร้างแบบ [ประธาน+กริยา₁+กริยา₂] โครงสร้างความรวมแบบที่มี

หน่วยเชื่อมพบค่อนข้างน้อย พบเพียง 2 โครงสร้าง คือ โครงสร้างแบบ [ประธาน+กริยา₁+กรรม+คำเชื่อม+กริยา₂] และโครงสร้างแบบ [ประธาน+กริยา₁+กรรม+คำเชื่อม+ประธาน+กริยา₂] ส่วนโครงสร้างประโยคความซ้อนพบ 1 โครงสร้างคือ โครงสร้างแบบ [ประธาน+กริยา+คำเชื่อม+ประโยคขยาย]

จากผลการศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าเด็กออทิสติกไทย ที่เรียนอยู่ในชั้นการศึกษาพิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเขียนประโยคได้ 3 ชนิด คือ ประโยคความเดียว ความรวม และความซ้อน ประโยคที่พบมากที่สุดคือ ประโยคความเดียว สอดคล้องกับการศึกษาของพรสวรรค์ อ่วมเจริญ (2556) ที่ศึกษาเปรียบเทียบการพูดและการเขียนจากการเล่าเรื่องของเด็กออทิสติกที่เรียนร่วมกับเด็กทั่วไปพบว่า เด็กออทิสติกใช้ประโยคสามัญ⁴ ในการพูดและการเขียนมากที่สุด สิ่งที่ต่างกันคือในการศึกษานี้พบว่า เด็กออทิสติกในชั้นการศึกษาพิเศษเขียนประโยคความรวมได้มากกว่าประโยคความซ้อน ส่วนงานของพรสวรรค์ พบว่า เด็กเขียนประโยคซับซ้อนได้มากกว่าประโยคผสม แสดงให้เห็นว่า เด็กออทิสติกในชั้นการศึกษาพิเศษยังเขียนประโยคที่มีส่วนขยายได้ค่อนข้างน้อย สังเกตได้จากประโยคความซ้อนที่พบในการเขียนของเด็กมีจำนวนน้อย ประโยคความซ้อนเป็นประโยคที่มีส่วนขยายทั้งที่เป็นคำ วลี และประโยค โดยเฉพาะหน่วยขยายที่อยู่หลังคำหลัก เช่น คำว่า *ตรง มาก กัน* ในเรื่องการใช้คำเชื่อม ทั้งในประโยคความเดียว ประโยคความรวมและประโยคความซ้อน คำเชื่อมที่พบมีค่อนข้างน้อย ในประโยคความเดียว ได้แก่ คำว่า *บน กับ* ที่ใช้เชื่อมคำ ประโยคความรวมพบคำเชื่อมคือ คำว่า *และ เพราะ* ที่ใช้เชื่อมประโยค ส่วนในประโยคความซ้อนคำเชื่อมที่พบคือ คำว่า *ว่า* ที่ใช้นำหน้าประโยคขยายในหน่วยกริยา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กออทิสติกมักสับสนในเรื่องการใช้คำเชื่อม (รจนา ทรรทรานนท์, 2527) จึงเลือกใช้เฉพาะคำที่ตนเองรู้เท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการฝึกให้เด็กเขียนบรรยายลักษณะของสิ่งต่าง ๆ อาจช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาการเขียนส่วนขยายของประโยคและการใช้คำเชื่อมต่าง ๆ ได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กออทิสติกสามารถเขียนประโยคที่มีกริยาเรียงได้ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจ หากจะศึกษาต่อไปในเรื่องลักษณะการใช้กริยาเรียงของเด็กออทิสติก เพราะกริยาในภาษาไทยไม่ใช่ทุกคำที่สามารถปรากฏร่วมกันเป็นกริยาเรียงได้

จากรายงานของกรมสุขภาพจิตพบว่า ปัจจุบันมีจำนวนเด็กออทิสติกเพิ่มมากขึ้น คาดว่าทั่วประเทศมีเด็กที่เป็นออทิสติกประมาณ 300,000 คน (กรมสุขภาพจิต, 2560) เด็กออทิสติกส่วนใหญ่มักมีปัญหาด้านพฤติกรรม เช่น ชอบทำอะไรซ้ำ ๆ หรือไม่สนใจคนรอบข้าง พฤติกรรมเหล่านี้อาจส่งผลให้เด็กเกิดความเครียดได้ง่ายเมื่อต้องมาโรงเรียนและต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ผู้วิจัยเห็นว่าสื่อที่ใช้ในการสอนนับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะช่วยให้เด็กเกิดความสนใจอยากเรียนรู้และไม่ทำให้เด็กเกิดความเครียดในการเรียน จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การใช้รูปภาพเป็นสื่อการสอนอาจช่วยให้เด็กมีจินตนาการ

⁴ พรสวรรค์ อ่วมเจริญ (2556) วิเคราะห์ประโยคตามแนวคิดของวิจิตรน ภาณุพงศ์ (2538) ที่แบ่งประโยคเป็น ประโยคสามัญ ประโยคซับซ้อน และประโยคผสม ส่วนนวรรณ พันธุมธธา (2527) เรียกว่า ประโยคความเดียว ประโยคความซ้อน และประโยคความรวม ตามลำดับ

และแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น เช่น การศึกษาของพรพร อ่วมเจริญ (2556) ที่ใช้รูปภาพเป็นสื่อในการให้เด็กเขียนเล่าเรื่อง ก็พบว่ารูปภาพสามารถทำให้เด็กสามารถเขียนบรรยายเรื่องราวได้ดีกว่าการกำหนดเป็นหัวข้อเรื่องให้เด็กเขียนเล่าเรื่อง เพราะรูปภาพทำให้เด็กเกิดความสนใจและยังสามารถใช้จินตนาการเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ในชีวิตของตนเองได้

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 เปรียบเทียบการใช้คำเชื่อมในภาษาพูดและภาษาเขียนของเด็กออทิสติก ในการศึกษาที่ผ่านมาแม้ว่าจะมีการศึกษาการใช้คำเชื่อมของเด็กออทิสติกอยู่บ้าง แต่ก็เป็นการศึกษาเฉพาะภาษาพูดเท่านั้น

6.2 ศึกษาลักษณะการใช้กริยาเรียงของเด็กออทิสติก ผลการศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าเด็กออทิสติกสามารถเขียนกริยาเรียงได้ จึงทำให้น่าสนใจว่าเด็กออทิสติกจะมีลักษณะการใช้กริยาเรียงอย่างไรบ้าง เพราะกริยาในภาษาไทยไม่ใช่ทุกคำที่จะสามารถปรากฏเรียงกันได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2560). *เร่งวิจัย “ยีน” ต้นเหตุโรคออทิสติก คาดเด็กไทยป่วย 3 แสนคน*. สืบค้นจาก <https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=26705> เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2561
- นworรณ พันธุมธา. (2527). *ไวยากรณ์ไทย*. กรุงเทพมหานคร: หจก.รุ่งเรืองสาสน์การพิมพ์.
- พรพร อ่วมเจริญ. (2556). *การเปรียบเทียบการพูดและการเขียนจากการเล่าเรื่องของเด็กออทิสติก*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยาใจ ชูวิชา. (2536). *ความเป็นประโยชน์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รจนา ทรรทรานนท์. (2527). *เด็กออทิสติก: คำแนะนำสำหรับบิดามารดาและนักวิชาการ*. กรุงเทพฯ.
- วิจิตร ภาณุพงศ์. (2538). *โครงสร้างของภาษาไทย: ระบบไวยากรณ์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สกสค.
- อุทิศศิลปสาร, พระยา. (2539). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- Aarons, M. & Gittens, T. (1999). *The handbook of autism: A guide for parents and professionals*. (2nd ed.). New Fetter Lane, London: Routledge.

- Anderson, K., Lord, C., Risi, S., DiLavore, P. S., Shulman, C., Thurm, A., Welch, K., & Pickles, A. (2007). Patterns of growth in verbal abilities among children with autism spectrum Disorder. *Journal of Counseling and Clinical Psychology*, 75, 594-604.
- Charman, T., Drew, A., Baird, C., & Baird, G. (2003). Measuring early language development in preschool children with autism spectrum disorder using the MacArthur Communicative Development Inventory (Infant Form). *Journal of Child Language*, 30, 213-236.
- Gernsbacher, M. A., Morson, E. M., & Grace, E. J. (2015). Language development in autism. *neurobiology of language*, 879-886.
- Kenworthy, L., Wallace, G. L., Powell, K., Anselmo, C., Martin, A., & Black, D. O. (2012). Early language milestones predict later language, but not autism symptoms in higher functioning children with autism spectrum disorder. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 6, 1194-1202.
- Matson, J. L., Mahan, S., Koslowski, A. M., & Shoemaker, M. (2010). Developmental milestones in toddlers with autistic disorder, pervasive development disorder-not otherwise specified, and atypical development. *Developmental Neuropsychology*, 13, 239-247.
- Pry, R., Peterson, A. F., & Baghdadli, A. M. (2011). On general and specific markers of lexical development in children with autism from 5 to 8 years of age. *Research in Autism Spectrum Disorder*, 5, 1243-1252.
- Wing, L. (1981). Sex ratios in early childhood autism and related conditions. *Journal of Psychiatry Research* 5(2), 129-137.
- Wiggins, K. I. (2010). *Spelling errors in children with autism*. Master of Science Department of Communication Science and Disorders College of Behavioral and Community Science University of South Florida.
- Wodka, E. L., Mathy, P., & Kalb, L. (2013). Predictors of phrase fluent speech in children with autism and severe language delay. *Pediatrics*, 131, e1128-e1134.